

Сумують утомлені люди
У круговерті подій:
Чи хліба на завтра їм буде?
У душах - тягар тяжкий.

Турбота серця огорнула,
Десь поділася радість жива,
Злякалися, бідні, забули
Ісуса важливі слова.

А Він промовляв:"Не журіться
Про їжу в наступний день.
На дивний цей світ озирніться,
На пташок погляньте, лишень:

Вони не збирають врожаю,
Не сіють, не дбають, не жнуть,
У клуні врожай не складають,
В надії на Бога живуть.

І Господь їх щоденно годує,
Пташок численних своїх.
Чом в журбі ваше серце сумує?
Хіба ж ви не кращі від них?

На квіти в саду подивіться:
Не тчуть і не шиють, однак,
Лілея - як пишна цариця.
Соломон не вдягався ось так.

Якщо наш Творець одягає
Так пишно простеньку траву,
Чи не краще прикрасити має
Вашу душу, безцінну, живу?"

Тож на завтрашній день не зважайте,
Довіряйте Господнім словам.
Царства Божого перше шукайте,
А все інше додасться-бо вам.